

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 6.11.2007
COM(2007) 679 окончателен

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА И ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

**ДОКЛАД ЗА ФАР, ПРЕДПРИСЪЕДИНИТЕЛНИ И ПРЕХОДНИ
ИНСТРУМЕНТИ ЗА 2006 г.**

{SEC(2007) 1462}

Въведение

Заедно с два други инструмента, финансирани от Европейските общности, а именно ИСПА (Инструмент за структурна политика за предприєдиняване) и САПАРД (Специална предприєдинителна програма за развитие на земеделието и селските райони), програмата ФАР има за цел да подпомогне страните кандидатки и присъединяващите се държави в подготовката им за присъединяване към Европейския съюз. През 2006 г., след присъединяването на десетте нови държави-членки, България, Румъния и Хърватия продължиха да се ползват от трите предприєдинителни инструмента; съответните регламенти впоследствие бяха изменени и в бюджета за ФАР и ИСПА бяха предвидени кредити още през 2005 г., а за САПАРД през 2006 г. Турция продължи да получава подкрепа по своя собствен инструмент за предприєдинителна помощ.

Целта на предприєдинителната помощ по ФАР е да подпомогне страните кандидатки и присъединяващите се държави в усилията им да укрепят своята държавна администрация и институциите им да работят ефективно в Европейския съюз, да насърчи уеднаквяването със законодателството на Европейската общност, да намали необходимостта от преходни периоди и да насърчи икономическото и социално сближаване (ИСС).

Разработването на програмата се основава на насоките за програма ФАР, които бяха преразгледани през 2004 г., за да съпътстват по-нататъшното синхронизиране на регламента за *трансгранично сътрудничество* (ТГС) с ИНТЕРРЕГ, да възприемат уникалния подход, необходим в сферата на безопасността на атомната енергия, и да подчертаят преминаването към *Разширената децентрализирана система за изпълнение* (РДСИ). Изготвянето на програмата и изпълнението на предприєдинителната помощ за Турция в голяма степен отразява процедурите и съдържанието на подкрепата по програма ФАР. За да се подготви за децентрализирания подход за управление на програмата, установен по структурните фондове, Европейската комисия засили още повече подкрепата си за България и Румъния, за да позволи по-нататъшното прехвърляне на отговорността за управлението и прилагането на програмите ФАР на националните органи.

Настоящият доклад съдържа и информация за Преходния финансов инструмент за новите държави-членки, който беше въведен за продължаване на подкрепата за институционалното изграждане с оглед укрепване и заздравяване на институционалния и административен капацитет за прилагане на достиженията на общностното право. Разработването на програмите се основава на нуждите, посочени в изчерпателния мониторингов доклад на Комисията (ноември 2003 г.)

1. ПРЕГЛЕД НА ГОДИНАТА

1.1. Основни достижения в процеса на разширяване през 2006 г.

Годината 2006 беше съдбоносна за политиката на разширяване. Присъединяването на България и Румъния на 1 януари 2007 г. завърши петия кръг на разширяването на ЕС. С оглед на настоящите предизвикателства пред разширяването, по-специално преговорите за членство с *Хърватия* и *Турция* и процеса на стабилизиране и асоцииране

със страните от *Западните Балкани* в рамките на предприєдинителната стратегия, Комисията предложи стратегия за изграждане на подновен консенсус по разширяването. Тази стратегия беше подкрепена на заседанието на Европейския съвет през декември.

По отношение на България и Румъния Комисията наблюдаваше отблизо тяхната подготовка за присъединяване и създаде специален регламент, чрез който да се допусне временното намаляване на изплащането на част от селскостопанските плащания, в случай че не бъдат изпълнени критериите за използване на тези средства. На 13 декември Комисията взе решения по отношение на двете страни за създаване на механизъм за сътрудничество и проверка на напредъка в реформата на съдебната система, борбата срещу корупцията и организираната престъпност.

Успоредно с това продължи процесът на преговори за присъединяването на *Хърватия* и *Турция*. През октомври процесът на „скрийнинг“ с двете страни завърши успешно. Предвид обстоятелството, че Турция не изпълни задължението си за пълно недискриминационно прилагане на допълнителния протокол към Споразумението за асоцииране, Комисията публикува на 29 ноември препоръка за продължаване на преговорите за присъединяване, която беше напълно подкрепена от Съвета.

Комисията продължи наблюдението върху напредъка на *Турция*, *Хърватия* и *Бившата югославска република Македония* към изпълнение на критериите за присъединяване, както и партньорството за присъединяване. Програмите за финансово сътрудничество бяха насочени към подпомагане на свързаните с присъединяването реформи. Поетите задължения за финансова помощ на страните кандидатки през 2006 г. възлизаха на 450 милиона EUR за Турция, 140 милиона EUR за Хърватия и 43,6 милиона EUR за Бившата югославска република Македония.

Продължи работата по мерките, насочени към прекратяване на изолацията на кипърската турска общност и улесняване на бъдещото обединение на Кипър. След приемането на регламента за предоставяне на помощи в началото на 2006 г. бяха подготвени програмни документи и решения на Комисията за програма за отпускане на помощи за кипърската турска общност в размер на 259 милиона EUR.

През 2006 г. продължи работата по прилагането на процеса на стабилизиране и асоцииране (ПСА) в *Западните Балкани*. През декември започнаха преговори по споразумения за визови облекчения с *Албания*, *Босна и Херцеговина*, *Бившата югославска република Македония*, *Черна гора* и *Сърбия*. Започнаха преговори по споразумения за реадмисия със същите страни, с изключение на Албания, където споразумението за реадмисия влезе в сила през май 2006 г.

През юни 2006 г. беше подписано Споразумение за стабилизиране и асоцииране (ССА) с *Албания*. Сключването на временно споразумение позволи влизането в сила през декември 2006 г. на свързаните с търговията разпоредби в очакване на ратификацията на самото ССА.

По отношение на Споразумението за стабилизиране и асоцииране (ССА) преговорите със Сърбия и Черна гора започнаха през октомври 2005 г. Съществен напредък беше постигнат през първите месеци на 2006 г. Въпреки това ангажиментите на страната за сътрудничество с Международния наказателен съд за бивша Югославия (МНСБЮ) не

бяха изпълнени и Комисията реши да отмени преговорите по Споразумението за стабилизиране и асоцииране на 3 май 2006 г.

През 2006 г. Комисията допринесе за плавното протичане на събитията, свързани с определянето на държавния статут на *Черна гора*. След референдума и признаването на независимостта на Черна гора от ЕС Съветът одобри предложението на Комисията за нов мандат за преговори по ССА с Черна гора. Преговорите бяха възобновени през септември и приключени технически през декември; споразумението ще бъде парафирано, когато страната постигне достатъчен напредък в областите, набелязани от Комисията.

Преговорите по ССА с *Босна и Херцеговина* приключиха технически през декември; споразумението ще бъде парафирано, след като страната постигне достатъчен напредък в ключовите области, набелязани от Комисията. Комисията засили своето наблюдение върху процеса на реформи, по-специално чрез Мониторинга на процеса на реформи (МПР). През януари официално започна икономическият диалог. Комисията бе също така действащ участник в подготовката на засилен ангажимент на ЕС в Босна и Херцеговина след закриването на Службата на Върховния представител и участва активно в Съвета по прилагане на мирното споразумение.

Процесът на уреждане на статута на *Косово* продължи под егидата на специалния пратеник на ООН. Комисията продължи да съпътства Косово в усилията му за реформи в съответствие с механизма за проследяване на ПСА.

На 31 юли 2006 г. Европейският съвет одобри нов *Инструмент за предприсъединителна помощ, ИПП*, който беше предложен от Комисията в рамките на финансовите перспективи 2007—2013 г., с оглед на предоставяне на целенасочена и ефективна предприсъединителна помощ както на страните кандидатки, така и на потенциалните страни кандидатки. Този единствен инструмент, който заменя пет отделни правни основания, се прилага от 1 януари 2007 г. Комисията започна съответната дейност по стратегическо планиране през последните месеци на 2006 г., като изготви документи за многогодишно планиране по страни и представи на държавите-членки през декември 2006 г. проект на регламент за прилагане. Първите програми по ИПП се очаква да бъдат приети през второто тримесечие на 2007 г. През 2006 г. Генерална дирекция „Разширяване“ изпълни кредити за поети задължения за 2, 3 млрд. EUR и кредити за плащания на стойност 2, 0 млрд. EUR като обща финансова помощ за страните от процеса на разширяване.

Генералната дирекция даде предимство на *комуникационния аспект* във връзка с разширяването чрез стратегически партньорства, включващи други институции на ЕС, регионални и местни администрации, средства за масово осведомяване, неправителствени организации и други формиращи общественото мнение субекти, което завърши с подробна медийна кампания по отношение на присъединяването на България и Румъния в края на 2006 г.

Освен това Комисията продължи да прилага *диалога с гражданското общество* в частност в Турция и Хърватия, насочен към засилване на връзките между гражданското общество в ЕС и това в страните кандидатки с оглед на подобряване на взаимното разбирателство и разглеждане на тревогите на гражданите, свързани с разширяването.

1.2. Основни заключения на Европейския съвет от 2006 г.

Както се вижда от следващите извлечения, Европейският съвет в Брюксел на 14–15 декември 2006 г. потвърди заключенията от 15–16 юни¹ и подкрепи пакета за разширяване за 2006 г. като основа за подновен консенсус за разширяването:

„Както беше договорено на Европейския съвет през юни 2006 г. и въз основа на съобщението на Комисията за стратегията за разширяването и специалния ѝ доклад за способността на ЕС да приема нови членове, Европейският съвет проведе задълбочени разисквания за разширяването. Европейският съвет приема, че стратегията за разширяването, основана на консолидиране, изпълнение на конкретни условия и комуникация, съчетана със способността на ЕС да приема нови членове, представлява основата за подновен консенсус за разширяването. ЕС спазва ангажиментите си към страните, които са част от процеса на разширяване.

[...] За да се поддържа способността за интеграция на ЕС, присъединяващите се страни трябва да бъдат готови и способни да поемат изцяло задълженията си, произтичащи от членството в ЕС, а Съюзът трябва да бъде способен да функционира ефективно и да се развива. И двата аспекта са съществени за осигуряване на широка и трайна обществена подкрепа, която също трябва да бъде насърчавана чрез по-голяма прозрачност и по-добра комуникация.

Европейският съвет потвърждава, че ЕС спазва ангажиментите си във връзка с протичащите преговори за членство. Засилените неотдавна правила, свързани с процеса на присъединяване, предвиждат строги условия на всички етапи от преговорите. Европейският съвет е съгласен с подобренията, предложени от Комисията относно управлението и качеството на преговорите. [...] Европейският съвет потвърждава отново, че бъдещето на Западните Балкани е в Европейския съюз. Съветът потвърждава, че напредъкът на всяка страна към Европейския съюз зависи от индивидуалните ѝ усилия да изпълни критериите от Копенхаген и условията, на които е основан процесът на стабилизиране и асоцииране. [...]

Европейският съвет подчертава, че е важно да се гарантира, че ЕС може да запази и задълбочи развитието си. Скоростта на разширяването трябва да отчита капацитета на Съюза да интегрира нови членове. Европейският съвет приканва Комисията да представи оценка на въздействието за ключовите области на политиката в становището си относно молбата на дадена страна за членство и в хода на преговорите за присъединяване. С оглед на разширяването на Съюза успешната европейска интеграция изисква институциите на ЕС да функционират ефективно и политиките на ЕС да бъдат разработени допълнително и финансирани по устойчив начин.“

¹ За пълния текст на заключенията на председателството от юни 2006 г. вижте: http://www.consilium.europa.eu/cms3_applications/Applications/newsRoom/LoadDocument.asp?direct_ory=en/ec/&filename=90111.pdf. За пълния текст на заключенията на председателството от декември 2006 г. вижте: http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ec/92202.pdf.

2. ИЗГОТВЯНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПРОГРАМИТЕ : ОБЩ ПРЕГЛЕД

2.1. ФАР и предприсъединителна помощ за Турция

Общите реални поети задължения възлизат на 1401, 7 милиона EUR, като се състоят от:

Национални програми	1086, 5 милиона EUR
Трансгранично сътрудничество	84, 0 милиона EUR
Регионални и хоризонтални програми (включително TAIEХ)	168, 0 милиона EUR
Безопасност на атомната енергия	13, 2 милиона EUR
България — Козлодуй, извеждане от експлоатация	50, 0 милиона EUR

Националните програми бяха разделени по следния начин:

България	166, 8 милиона EUR
Румъния	408, 6 милиона EUR
Хърватия	61, 1 милиона EUR
Турция	450, 0 милиона EUR

Подробна информация за програмата ФАР във всяка държава и предприсъединителната финансова помощ за Турция може да бъде намерена в приложението — част I, раздел за страните към настоящия доклад.

2.2. Преходен финансов инструмент

Десетте държави, които преди получаваха предприсъединителна финансова помощ по програмата ФАР (или специфични предприсъединителни инструменти в случаите на Кипър и Малта), се ползваха за първи път през 2004 г. от специален преходен финансов инструмент за изграждане на институциите, имащ за цел да позволи на новите държави-членки да укрепват и заздравяват институционалния си и административен капацитет за прилагане на достиженията на общностното право и по този начин да продължат мерките за изграждане на институциите, предприети по програма ФАР. Настоящият доклад обхваща последната година от програмата за преходен финансов инструмент за новите държави-членки.

Преходният финансов инструмент е създаден с член 34 от Акта за присъединяване като временен финансов инструмент за периода след присъединяването. Разработването на програмите се основава на нуждите, посочени в изчерпателния мониторингов доклад на

Комисията (ноември 2003 г.). Посоченият член предоставя неизчерпателен списък с примери за ключови области на приложение на достиженията на общественото право, където все още съществуват слабости, но и изключва всички области, които са допустими за финансиране по структурните фондове. Отразявайки последователността в подкрепата за изграждане на институциите, финансирана по програма ФАР, част от всеки годишен пакет на Преходния финансов инструмент е разпределена към определени програми с няколко бенефициери.

Общите ангажименти възлизат на 67, 2 милиона EUR, като се състоят от :

Национални програми 63, 1 милиона
EUR

Многонационални и хоризонтални 4, 1 милиона
програми EUR

Националните програми бяха разделени по следния начин:

Кипър	3, 2 милиона EUR	Латвия	4, 0 милиона EUR
Чешка република	7, 2 милиона EUR	Литва	4, 0 милиона EUR
Естония	3, 7 милиона EUR	Полша	22, 1 милиона EUR
Унгария	6, 7 милиона EUR	Словения	3, 7 милиона EUR
Малта	3, 3 милиона EUR	Словакия	5, 2 милиона EUR

2.3. Преминаване към Разширена децентрализирана система на изпълнение (РДСИ)

Целта на Комисията е да позволи на държавите бенефициери по програмата ФАР да управляват средства на Общността с Разширената децентрализирана система на изпълнение (РДСИ), за да придобият преди присъединяването достатъчно практически опит в управлението на напълно децентрализирана система и така да ги подготви за ефективно управление на структурните фондове след присъединяването (в среда на споделено управление).

Одобрението на Комисията на изпълнителните агенции по програмата ФАР, работещи с РДСИ, ще бъде предоставено при доказване на наличие на съответните ресурси, съществуващи структури и системи за ефективно и своевременно управление на помощта от Общността.

Заявлението за РДСИ на **България** за четирите ѝ изпълнителни агенции беше отложено². Проектодокладът от декември 2006 г. посочи редица въпроси, които трябва да бъдат разгледани. Българските власти трябва да изработят окончателен план за действие, за да отговорят на констатациите. Пълна акредитация за РДСИ се очаква преди средата на 2007 г.

През 2006 г. **Румъния** подаде до Комисията заявления за освобождаване от предварителен контрол и акредитация по РДСИ. Предмет на заявлението беше Министерството на европейската интеграция (МЕИ) и ЦЗФД като основна изпълнителна агенция. Отделно заявление бе подадено от Министерството на труда, което беше оформено като отделна изпълнителна агенция за предприсъединителни програми от типа на Европейския социален фонд. МЕИ и ЦЗФД получиха акредитации на 14 декември 2006 г. Решението за РДСИ включва няколко от т. нар. констатации от „тип 2“, които изискват допълнително проследяване и подобрения в системата в строго определени срокове от датата на решението. Окончателният доклад и акредитацията ще бъдат завършени през 2007 г.

Решението на Комисията за частично предоставяне на управлението за програмите ФАР и CARDS по децентрализираната система за изпълнение (ДСИ) на **Хърватия** беше взето на 7 февруари 2006 г.

Турция премина към ДСИ през октомври 2003 г. с набелязана цел да продължи с РДСИ през 2007 г.

2.4. Координиране на предприсъединителната помощ на Общността

- САПАРД³ (Специална присъединителна програма за развитие на земеделието и селските райони) има за цел да помогне на страните кандидатки да се справят с проблемите на структурното приспособяване на селскостопанските им сектори и селски райони, както и при прилагането на достиженията на общностното право, отнасящи се до Общата селскостопанска политика (ОСП) и свързаното с това законодателство. Подробна информация за дейностите по САПАРД може да бъде намерена в годишния доклад за САПАРД.
- ИСПА⁴ (Инструмент за структурни политики за предприсъединяване) е насочена главно към привличането на страните кандидатки в съответствие с инфраструктурните стандарти на Общността. Тя финансира и основна инфраструктура в областта на околната среда и транспорта. Подробна информация за дейностите по ИСПА може да бъде намерена в годишния доклад за ИСПА.
- Координационният комитет на Комисията за трите предприсъединителни инструмента, създаден на равнище директори, не заседава официално през 2005 г., въпреки че се проведеха няколко срещи именно с оглед на създаването на новия

² Централно звено за финансиране и договаряне (ЦЗФД), Министерство на регионалното развитие и благоустройството, Министерството на труда и социалната политика, Министерството на икономиката

³ За обща информация за САПАРД вижте интернет страницата на ГД „Земеделие и развитие на селските райони“.

⁴ За обща информация за ИСПА вижте интернет страницата на ГД „Регионална политика“.

Инструмент за предприсъединителна помощ (ИПП) и съответните му компоненти⁵. На 19 май 2006 г. на Комитета беше представен документ за обща помощ, чрез който Комисията информира Комитета по управление на ФАР за координацията на предприсъединителната помощ през 2005 г. и планираната помощ за 2006 г. По-специално в този документ се предвиждат индикативните финансови средства за годината за всяка страна във връзка с трите инструмента, информация за координацията с ЕИБ и международните финансови институции и за напредъка и перспективите за децентрализирано управление. По-подробна информация за координацията между ФАР, ИСПА и САПАРД е представена в отделен годишен доклад за координация на предприсъединителната помощ.

3. СЪТРУДНИЧЕСТВО С ЕИБ И МЕЖДУНАРОДНИ ФИНАНСОВИ ИНСТИТУЦИИ

Комисията редовно се допитва до международните финансови институции (МФИ) и двустранни донори през цикъла на разработване на програмите, за да определи обхвата на съвместните дейности и допълнителни подходи за изпълнение на предприсъединителните приоритети.

Сътрудничеството и съфинансирането на проекти с ЕИБ и други МФИ, по-специално Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР), Световната банка и Банката за развитие на Съвета на Европа (БРСЕ, в сътрудничество с немската Kreditanstalt für Wiederaufbau, KfW), е организирано съгласно изменения меморандум за разбирателство между Европейската комисия и участващите МФИ за присъединяващите се страни от 26 април 2006 г.

В контекста на програмата ФАР прилагането на хоризонтални програми предложи широки възможности за сътрудничество с МФИ, като позволи разширяване на заемите от МФИ съвместно с безвъзмездни средства от ЕС по по-гъвкав начин в сравнение с инвестиционните проекти, финансирани от национални програми. Въпреки това Комисията гарантира, че двата типа програми се допълват.

По отношение на хоризонталните програми, финансирани по ФАР, новите програми, предприети от 2005 г. нататък, обхващат Румъния, България, Хърватия и Турция⁶.

⁵ Единият от предложените шест инструмента за външни отношения, които трябва да се прилагат в периода 2007—2013 г., е новият инструмент за предприсъединителна помощ — ИПП. Намиращ се на пресечната точка между външна помощ и вътрешни политики, ИПП цели да улесни присъединяването на страните кандидатки за членство в ЕС (Турция, Хърватия и Бившата югославска република Македония) и потенциалните страни кандидатки (Албания, Босна и Херцеговина, Черна гора и Сърбия, включително Косово, съгласно Резолюция 1244 на Съвета за сигурност на ООН). ИПП ще бъде инструмент, ориентиран към присъединяването, изпълняващ всички изисквания, произтичащи от процеса на присъединяване, особено по отношение на приоритети, контрол и оценяване. ИПП ще замени настоящите инструменти за предприсъединителна помощ, и по-специално: ФАР, в чийто обхват е подкрепата за прилагането на достиженията на правото на Общността под формата на институционално изграждане и сродни инвестиции, инвестиции в икономическото и социално сближаване и трансграничното сътрудничество; ИСПА, която е предшественикът на Кохезионния фонд и се занимава с околната среда и транспортната инфраструктура; САПАРД, предшественикът на плановите за развитие на селските райони, занимаващ се с общностно право в сферата на Общата селскостопанска политика и развитие на селските райони; предприсъединителната подготовка на Турция, със същия обхват като ФАР; CARDS, който се отнася за Западните Балкани.

⁶ Турция е обхваната от предприсъединителната финансова помощ за Турция

Техническото естество и подходът, свързан с множество държави, на следващите се един след друг хоризонтални инструменти за финансиране наложиха включването на силно специализирани финансови институции с дълъг опит в международните финанси, малките и средните предприятия и развитието на общинския сектор. Предпочетоха се финансови институции със статут на международни публичноправни органи, които споделят ценностите на ЕС, по-специално по отношение на разширяването, и имат сходни цели в сферата на обществената политика пред финансови институции от частния сектор, търсещи условия за търговски инвестиции.

Първата програма за финансиране започна през 1999 г. с ЕБВР. БРСЕ, която изпълнява програмата в сътрудничество с KfW, и ЕИБ се присъединиха към програмите за финансиране през следващите години. От 1999 г. Комисията постави началото на 32 програми за финансиране.

- 18 програми за финансиране на малки и средни предприятия, възлизащи общо на 376 милиона EUR стимули на ЕС и 2 328, 25 милиона EUR кредитни линии от МФИ.
- 11 общински механизма за финансиране, възлизащи общо на 117, 8 милиона EUR стимули на ЕС и 589 милиона EUR заеми от МФИ.
- 3 механизма за финансиране за енергийна ефективност за първи път през 2006 г., възлизащи на 53 милиона EUR стимули на ЕС и 212 милиона EUR заеми от МФИ. Изпълнението ще започне през април 2007 г.

Финансовият механизъм за МСП е програма с няколко бенефициери, която има за цел да укрепи капацитета на финансовите посредници (т.е. банки, лизингови компании) в държавите бенефициери от процеса на разширяване, да разшири и подкрепи финансовите им операции за МСП.

Методът на общинския финансов механизъм е подобен на финансовия механизъм за МСП. Инструменти за заем и споделяне на риска от МФИ се комбинират с невъзстановими финансови стимули за местните финансови посредници. Предвижда се, че програмата ФАР ще финансира ограничена част техническа помощ за укрепване на търсенето на общинския кредитен пазар.

Началото на механизма за финансиране на енергийната ефективност беше поставено през 2006 г. в отговор на зелената книга за енергийна ефективност и директивата за енергийните характеристики на сградите. Целта му е да стимулира инвестициите в енергийната ефективност за всички видове сгради, както и в сектора на промишлеността, като направи съответното финансиране достъпно за крайните потребители на заеми. Програмата съчетава кредитни линии от МФИ, разширени до финансови посредници, със стимули за подобряване на рентабилността на оборудването и увеличаване на привлекателността на инвестициите в енергетиката, както и възнаграждения в полза на местните финансови посредници, с цел да бъдат насърчени да отпускат заеми за финансиране на енергийната ефективност.

ЕИБ и Комисията създадоха механизъм в граничните региони, както беше поискано на Европейския съвет в Ница и посочено в съобщението на Комисията за граничните региони от 25 юли 2001 г. Проектът е съсредоточен върху осъществяването на малка общинска инфраструктура в граничните региони за насърчаване на интеграцията с настоящите региони на ЕС. Той се състои от 2 общински инфраструктурни програми,

възлизащи общо на 40 милиона EUR стимули на ЕС и 200 милиона EUR заеми от ЕИБ. Тази програма все още е в процес на изпълнение. Вноската на ЕС беше намалена от 50 на 40 милиона EUR през 2006 г. с оглед на това мащабите на програмата да бъдат съразмерни с потенциалните проекти.

4. КОНТРОЛ И ОЦЕНЯВАНЕ

Функцията за контрол и оценяване има за цел да проследи и оцени финансовата подкрепа, предоставена на държавите бенефициери за постигане на предприсъединителните цели чрез оценка на изпълнението по програмата и извличане на поуки. На второ място, тя осигурява отчетност по отношение на стойността на средствата и усвояването на предприсъединителните фондове. Третата цел е да се помогне за развитие на контрол и способност за оценяване на местно равнище в държавите бенефициери като средство за укрепване на техния капацитет за управление и контрол на предприсъединителната помощ.

4.1. Предварителна оценка

През 2006 г. завърши предварителната оценката на Инструмента за предприсъединителна помощ, съсредоточена върху документите за многогодишно индикативно планиране (ДМИП). Констатациите и препоръките от това проучване допринесоха за решенията и резултатите от процеса на Групата за подпомагане на качеството (ГПК) и последвалото преразглеждане на насоките/документите по ДМИП.

4.2. Контрол и междинна оценка

През 2006 г. схемите за междинна оценка (МО) в Румъния, България и Турция доведоха до изготвянето на 32 национални, секторни, специални или тематични доклада за оценка, обхващащи програмата ФАР и други мерки по предприсъединителни финансови инструменти.

Като цяло докладите за междинна оценка на финансовата подкрепа през 2006 г. показаха, че изпълнението по отношение на предприсъединителната помощ за България, Румъния и Турция е било по-скоро със смесен успех и доста променливо. Конкретните резултати от междинната оценка за трите страни са описани в част II.3.1.

4.3. Последваща оценка

През 2006 г. беше завършена мащабна последваща оценка на програмата ФАР, обхващаща национални програми, програми за множество държави и тематични оценки. Данните от последващата оценка включват осем доклада за множество държави, десет доклада за оценка по страни, седем тематични доклада за оценка и консолидиран доклад за оценка. Резултатите от това проучване ще послужат като основа за вземане на решение по настоящата предприсъединителна помощ и помощта за Западните Балкани. Основните констатации и заключения на тази последваща оценка могат да бъдат намерени в част II.3.2.

5. Други дейности

Известен брой други дейности бяха предприети от службите на Комисията с оглед подобряване на качеството на програмите за 2006 г., както и оказване на подкрепа за развитието на капацитета за контрол и оценяване на местно равнище. Конкретните действия са описани в част II.3 от приложението.